

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-035

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 85606 op de klacht van de competitieleider:

Datum: 12 oktober 2018

Sanctie: met ingang van 13 oktober 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Overweging: beledigen (van scheidsrechter), onbesuisd spel (wangedrag art. L 6.1) en recidive.

Wedstrijd: De Veene H1 – WSG ESTA (SG) H1 d.d. 6 oktober 2018.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 29 oktober 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder aanvullende verklaringen van de scheidsrechters T. en B. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appellant gehoord.
3. Aan appellant wordt ten laste gelegd dat hij, toen hij zich met rechts langs de tegenstander optrok, probeerde met de linker vuist / elleboog / arm het hoofd van de tegenstander te raken. Appellant miste het hoofd maar hij had volgens de scheidsrechter zeker de intentie om de tegenspeler te raken. Volgens de scheidsrechter was sprake van opzet, nu de arm / elleboog ruim boven water richting het hoofd van de tegenstander was. Na de wedstrijd heeft appellant volgens de scheidsrechter verhaal gezocht en de scheidsrechter beledigd met de woorden “*Jij hebt echt een dikke plaat voor de kop*”.
4. In zijn verweerschrift bij de Tuchtcommissie ontkent appellant dat hij zijn tegenstander fysiek zou hebben belaagd of dat hij pogingen heeft gedaan om hem een elleboogstoot te geven of te slaan. Appellant geeft in zijn verweerschrift voor zover van belang het volgende aan:

“Wit was in de aanval, mijn tegenstander en ik lagen opgesteld aan de linker zijkant, mijn tegenstander maakt een inzwemmende beweging en maakt daarbij een blok op mijn lichaam, ik lig klaar om op een eventuele contra te gaan, tijdens de beweging fluit de heer T. en geeft mij een vrije bal, ik ging ervan uit dat de heer T. de manier van blok zetten te zwaar vond en wilde de bal pakken, op dat moment duurt het nog even en zie ik een rode kaart verschijnen, zowel bij mij als mijn tegenstander was er onduidelijkheid voor wie deze nu was, ik had immers de vrije bal gekregen.

Na de wedstrijd, ik gaf al aan waarom ik de scheidsrechter heb opgezocht, ik wilde dit zo snel mogelijk uit de wereld helpen, ik verwachtte dat de UMV was om te praten of iets dergelijks, mij is geleerd dat het altijd goed is om de scheids om opheldering te vragen en de situatie te bespreken. De heer T. zei letterlijk zonder mij aan te kijken, je weet zelf wel wat er gebeurde, de manier van behandelen was bijzonder respectloos, de heer T. vond het niet nodig om mij aan te kijken en sprak in het begin via mijn aanvoerder terwijl ik naast hem stond, uiteindelijk zei hij zijn constatering en van verbazing viel mijn mond open, de heer T. wuifde mij weg en ik heb hem uiteindelijk nog een hand gegeven en bedankt voor de wedstrijd. Ik vraag mij af of ik hem beledigd heb of hij mij (...). Ik vroeg de heer T. nog of een UMV nog een schorsing tot gevolg heeft waarop hij zei dat hoop ik wel al grijnzend. Ik vind mijn uitspraak dat de heer T. misschien een plaat voor zijn hoofd had in dat opzicht wel meevallen.”

Ter zitting voegt appellant aan dit verweer toe dat hij van mening is dat hij duidelijk heeft uiteengezet wat er is gebeurd maar dat de Tuchtcommissie daar niets mee heeft gedaan, althans dat in de uitspraak van de Tuchtcommissie aan zijn verweer geen enkele aandacht is besteed. .

Appellant geeft ook aan dat hij bij de scheidsrechter verhaal ging halen omdat hij niet wist wat er in het water was gebeurd. Volgens appellant kreeg hij naar zijn mening terecht een vrije bal en vervolgens zou hij zich in de richting van de tegenstander hebben bewogen terwijl hij de bal probeerde te pakken. Appellant is van mening dat hem onrecht is aangedaan, omdat hij niets heeft gedaan. Ook herhaalt hij nog een keer dat de uitdrukking “een plaat voor de kop hebben” wel meevalt, maar bij nader inzien stelt hij de uitdrukking niet netjes te vinden en zegt dat het ook anders had gekund.

5. Scheidsrechter T. geeft in zijn aanvullende verklaring aan: *“Over het feit dat appellant een vrije bal zou hebben/krijgen is geen sprake van. Dat ik misschien even de verkeerde kant op gewezen zou kunnen hebben is aanwezig omdat het een contra aanval was, maar dit staat volkomen los van de UMV die ik gegeven heb. Zoals in het tuchtrapport aangegeven was en is het bij een poging gebleven. In mijn beleving was de intentie er wel om de speler te raken. Ik ben daarom van mening dat er wel opzet was. (...) Hij kwam na de wedstrijd om uitleg vragen over de genomen beslissing. Appellant heeft mij en ik hem gewoon de hand geschud waarna appellant zei “dat ik een dikke plaat voor mijn kop had” en daarna wegliep. Dit alles in het bijzijn van zijn coach en collega B., dit waarschijnlijk omdat appellant niet te horen kreeg wat hij wilde horen.”*

Scheidsrechter B. geeft in zijn aanvullende verklaring het volgende aan: *“Het enige wat de reactie van appellant was dat mijn collega een plaat voor de kop had. Tevens heeft hij ook zeker niet zijn verontschuldigen aangeboden. Ik ga dus voor de volle honderd procent mee met mijn collega T. zoals hij het verwoord heeft”*.

6. Voor De Commissie van Beroep is niet vast komen te staan dat appellant gepoogd heeft zijn tegenstander bewust met de linker vuist/elleboog/arm in het gezicht te slaan met het oogmerk hem letsel toe te brengen. De tegenstander is ook niet geraakt. De Commissie overweegt dat appellant wel een kennelijk zodanig forse en onbesuisde beweging met zijn linker arm heeft gemaakt naar het gezicht van de tegenstander, dat die door de scheidsrechter als een opzettelijke slaande beweging kon worden opgevat. Appellant heeft zich daarmee schuldig gemaakt aan onbesuisd spel. Voor de Commissie van Beroep is voorts komen vast te staan dat sprake is van belediging van de scheidsrechter. Appellant behoort zich te onthouden van het geven van commentaar jegens de scheidsrechter.

Mede gezien het feit dat appellant zijn tegenstander niet heeft geraakt, acht de Commissie van Beroep een straf van twee wedstrijden wegens onbesuisd spel passend. De Commissie van Beroep handhaaft de door de Tuchtcommissie opgelegde straf van twee wedstrijden wegens belediging van de scheidsrechter.

De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 12 oktober 2018.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 13 oktober 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,85 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging WSG ESTA (SG) te belasten.

Nieuwegein, 9 november 2018

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris